

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 791/2019
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Вујисић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Славољуб Миросављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2135/17 од 13.06.2018. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2135/17 од 13.06.2018. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 2135/17 од 13.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1399/13 од 13.09.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца против тужене којим је тражено да тужена тужиоцу исплати динарску противвредност износа од 1.100 евра, утврђену према средњем курсу динарске противвредности валута објављеном на сајту НБС на дан вештачења 14.11.2016. године, тј. износ од 135.339,00 динара са законском затезном каматом на овај динарски износ од 13.09.2017. године, као дана пресуђења до дана исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 146.507,00 динара.

Решењем Основног суда у Јагодини П 1399/13 од 31.10.2017. године одбачен је поднесак пуномоћника тужиоца од 30.10.2017. године којим „смањује тужбено тражење“, као недозвољен.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 2135/17 од 13.06.2018. године, потврђена је пресуда Основног суда у Јагодини П 1399/13 од 13.09.2017. године и решење истог суда П 1399/13 од 31.10.2017. године, а жалбе тужиоца су одбијене као неосноване.

Против правноснажне другостепене пресуде и решења, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора. Такође, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.03.2013. године ради дуга, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 135.339,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе чл. 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**